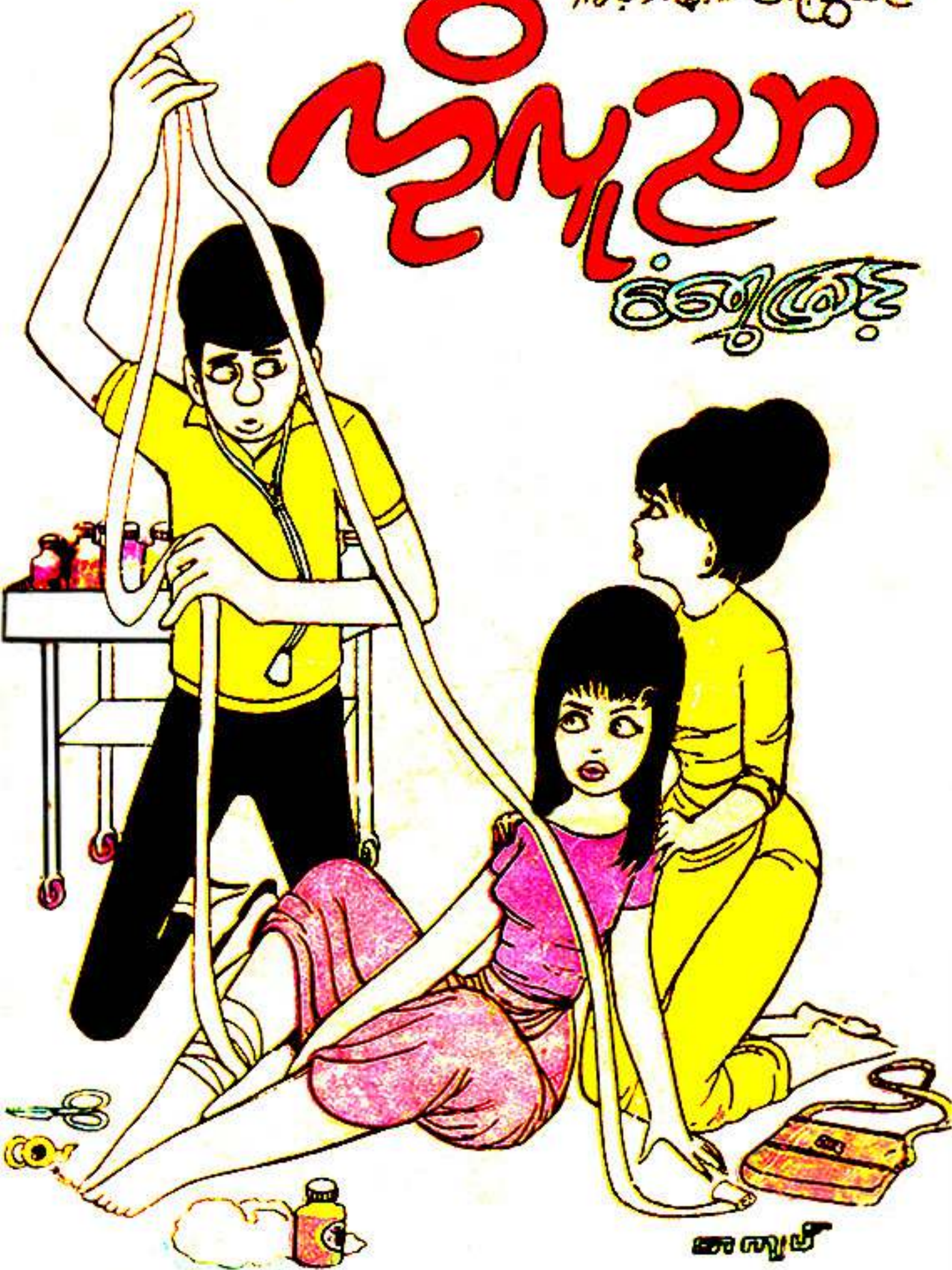

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ ॐ नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

आचार्य

စံရွှေမြင့် မနုစိက ဆယ်တန်းကို ပိ နှင့်ဒေါက်တာ့၏
 ဒီဗွီနီ ထပ်ဖြေသည် ဘုန်းကန် နေဒေါက် ကျပ်နီသည်
 ထို့ကြောင့် ငြိမ်းမောင့်နှင့် တောင်ကြီး သို့ စိတ်ဖြေ
 လက်ပ ယှက်အလည်ကျောက်ခဲ သည် တောင်ကြီးတွင်
 စံရွှေမြင့် အစ်ကို ဒေါက်တာ ကျော်ကျော်မြင့်ရှိ ၏
 ဒေါက်တာကျော်ကျော်မြင့် မှာ ဆင်းရဲသားရပ်
 ကွက်၌ ဆေးတိုက်ဖြင့် ပြီး ထိုလူတန်းစား၏ကျန်းမာ
 ရေးကို အလေးထားသော စေတနာဆရာဝန်တစ်ဦး ဖြစ်၍
 ဒေါက်တာကျော်ကျော်မြင့်နှင့် စံရွှေမြင့် မှာ ဂျပန်
 ခွဲမရ ဒေါက်တာ သည် ကျော်ကျော်မြင့်က အသက်ခြောက်
 နှစ်ခန့် ပျိုကြီးသော်လည်း နှုတ်သန်ဖြစ်သောကြောင့်
 စံရွှေမြင့်နှင့် ရွယ်တူလျှင် မှတ်ထင်ရ သည်။

မြန်မာ့နန်း ရေးဆွဲသည်

အိပ်ယာ

ဝံ့ရွှေမြင့်နှင့်ငြိမ်းမောင် လက်ပတ်ရုံမှ ယန်လာပြီး အိမ်
ထဲ သို့ဝင်မည်ပြုစဉ် (ဟေ့၊ ကျေးကျေးမြင့်-မင်း၊ အ
အခုမှ ဘာလဲကယန် လာရတာလဲ- သွားမယ်လေ-ဟဲ့-)

လျှောက်နေကြောင်း ရွှေမြင့်
နားလည်လိုက်၍- (နှိ ပါ
တယ်- အကို အထိမှာရှိ
ပါတယ် ဝင်ပါခင်ဗျာ)

(ကျေးကျေးမြင့်- မင်းဘ
တွေ့ရောက် ပြေးနေတာ
လဲ- မင်းအကို မေးတာမှမ
ဟုတ်တာ ခဏပါ-)

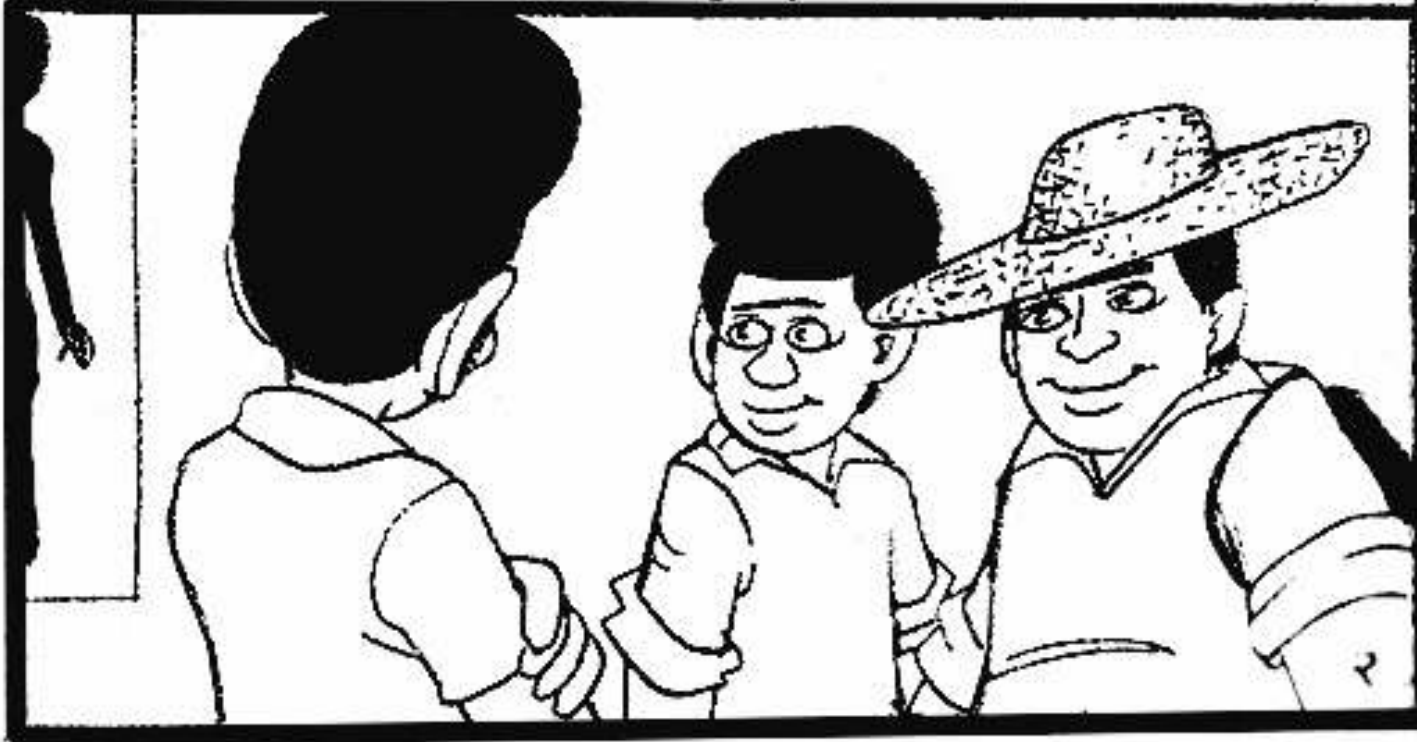

စံရွှေမင်းဆက်မပြောတော့.
(အကိုရေ - ဒီဗီ.သဗ္ဗ..)

(ဟာ - ထွန်းသို.ဟာလွှာ
ရယ်ဒီပါဘဲ..အားမယ်လေ)

ထွန်းသိုဆိုသူက သဗ္ဗတော့မှ စံရွှေမင်းကို လှမ်းကြည့်ရင်း
(ဆော့ရိုး) စံရွှေမင်းကလဲ ယိုးကျံ (ကိစ္စမရှိပါဘူး
ဒီလိုဘဲ ကျန်းတို့.သီအကိုကို မမားသူ ရှားရှားရယ်)

ကျော်ကျော်မင်းက သူ့ချစ်သူလောကပြာဗန် မသုတေသနပြုကောင်း
 မှာပါတာ။ ပြီး ထွန်းညှိနှင့်အတူ မောတော်ဆိုင်ကယ်
 ပြင်ထွက်သွားလေသည်။ (မင်းတို့ညီအကို တာဝန်ကွာ)

(ဝင်းစွဲမင်း-မင်းအကိုမရှိ
 တိုးသာ-လျှော့လာရင် အ
 ခက်ပဲဆက်...) ဝံ့စွဲမင်းက
 (ဟ-အကိုမရှိဘူးဟေ့...)

(ဒေါးလွယ်လွယ်ယုံရင်ကောင်း
 ဂဲ့မောင်ရင်၊ မင်းသာမင်းရင်ဟား
 မကုသင်လို့ လိမ္မော်တယ်ဘဲ မှတ်
 ကြမှာ...) (ဒေါးကွာ မိန်း
 ကလေးလှလှဆိုလဲကုပေးတာ
 ဟေ့...)

ထိုအချိန်တွင် ကေသီ၏ ဦးလေး စောအောင်ထွန်း၏
လိမ္မော်ခွံ ခွံကား (ကေသီရော ကေသီ ကိုယ်ခြေ
ထောက် ပေါက်သွားပြီး လာပါအုံး ကွဲ ဟု)

(ဟယ်-ဘာနဲ့ ခွံကမိတာ
လဲဟယ် ပြာညစ်မီးပေး
တောင်ထွက်လာ ပြီ)

(ဟော ဟိုလိမ္မော်ကိုး
အစွန်းနဲ့ထိုးမိတာ)
(ကဲ-အိမ်ထဲနဲ့ ကြာမယ်ကွာ
ဒီမှာဆို-လေးလေးက ဆူ
နေအုံးမယ် လာထမိသလဲ)

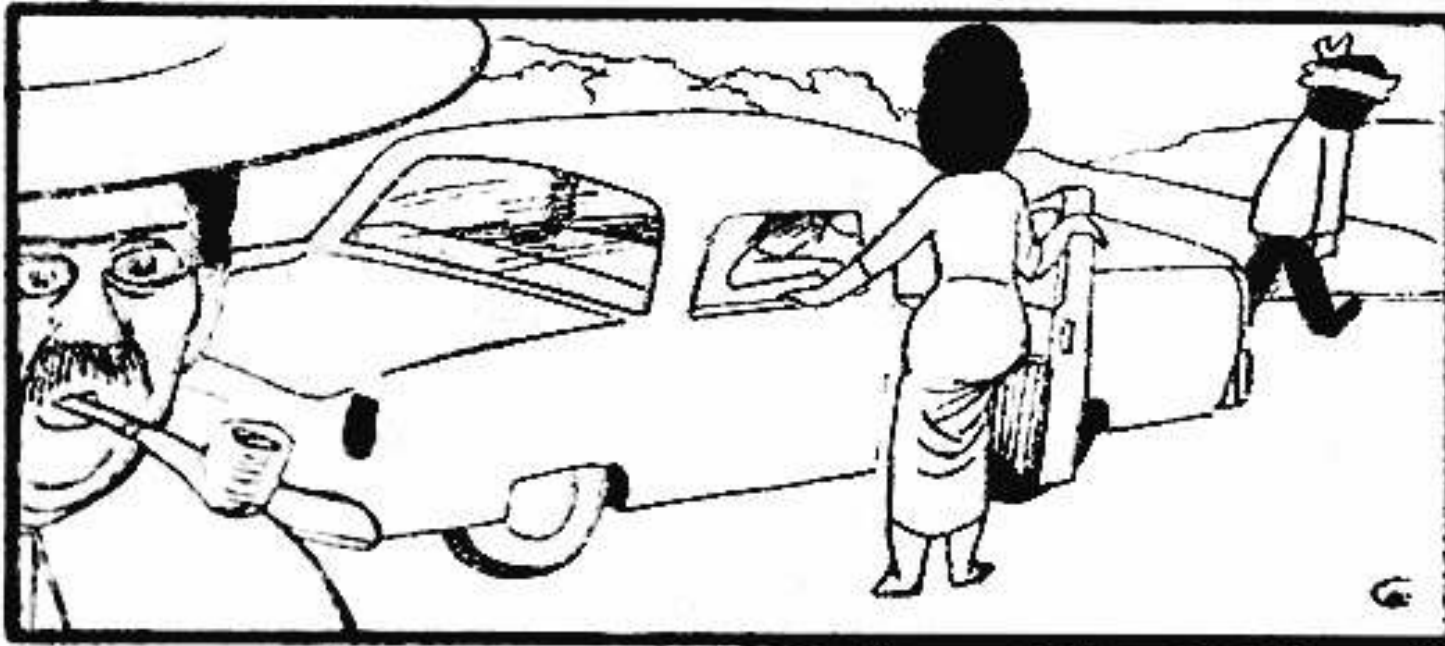
(ကလေးမဟုတ်သူငယ်မ
ဟုတ် မိမိတော်လှီ ဆူ
ချင် စရာပေါ့. ဟင်းဟင်း.)

(ဟော ဟိုရွေးက ဒေါက်
တာ ကော်ဇာက မြင့်
ဆေးတိုက်မှာ ဆေးဝင်
ထည့်. အားရဒေသနာမိသူ)

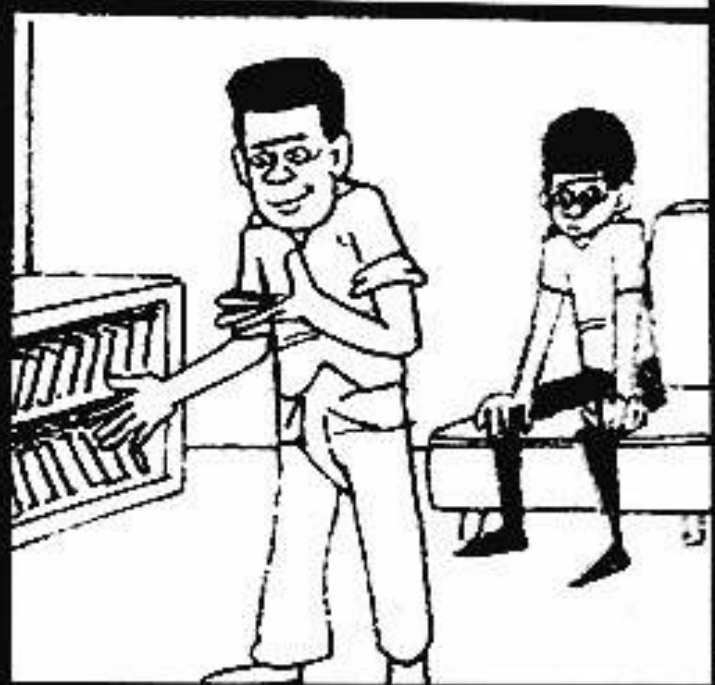
(ဟာကွာ-စကားရှေးမေးနေရင် ရှက်စရာကြီး ဒဏ်ခံ
ကလီ နဲ့နဲ့လေးပါ မိမိစိလောက်ပါဘူး..) ကေသီက
(ဒိုက်ကွာ- ကြုံကြိုက်နေတယ်. ဟာဘီ အပမ်းကြီး တာမှတ်
လို့. နောက်လိမင်နေရမယ်. မျက်နှာတွေမှ မဟုတ်တာ..)

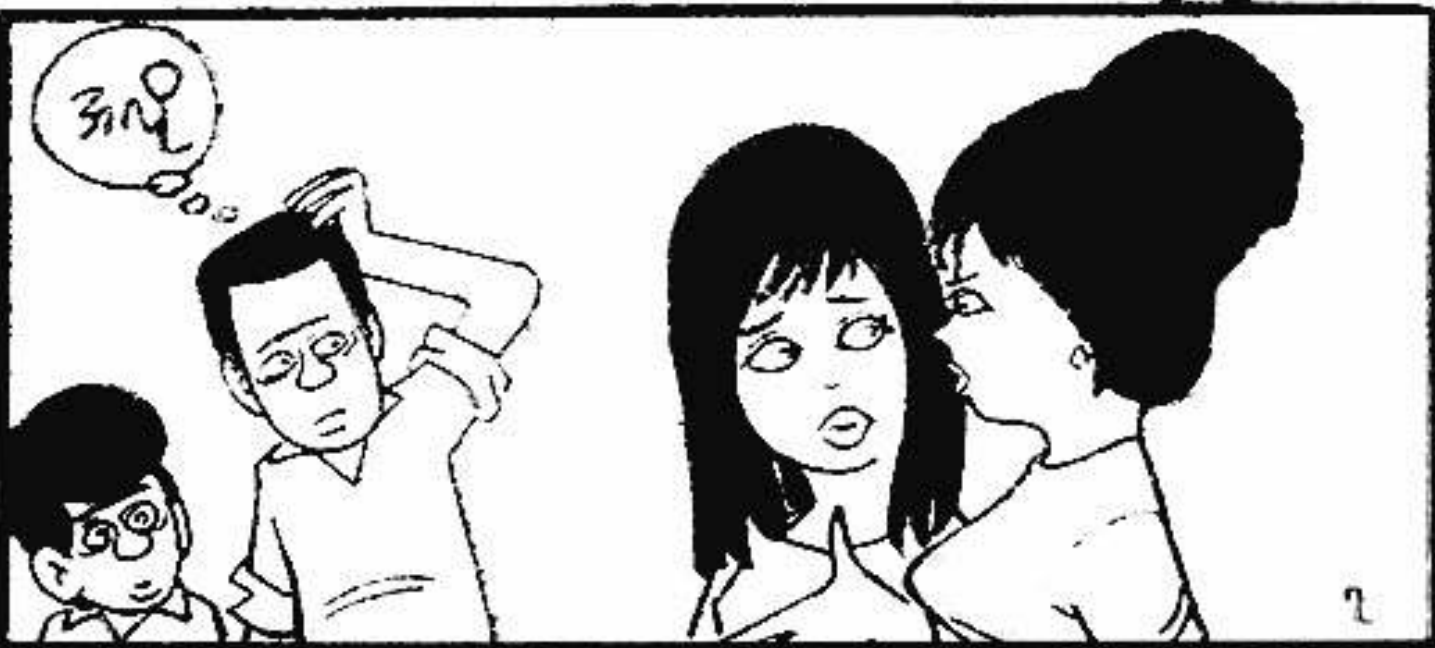
ကောသိက-လှမ်း၍
(ဒေါက်တာ)(မျှ)-
စံရွှေမင်းလန်ဒေါက်ဆိုင်ထဲ
သွား

ငြိမ်းမောင်က အလှူကံသင့်
ဝင်၍ (ဦးမင်းစားဝိုင်းက
ဘဏ္ဍာရိယားရှိလို့လဲ)

(အို... ဘယ်က ဘဏ္ဍာရိယားမှာလဲ- ဒါရောဂါသမ္ပုဒ်
လား) ငြိမ်းမောင်လန်ဒွားက (ဒါထင် လာလျက်လား
ထိုင်) ကောသိက- (လာလျက် မဟုတ်ပါဘူးဆေး
ကုသိုလ်က- ဆေးဝါးကလေးမှတော့ဆေးကုသိုလ်ပေါ့)

စနေ့မင်းထွန်း (စေ့စေ့ကတော့ ရှေ့ကလေးနဲ့ ခုတ်ခတ်ပြီး ဆို ခုတ်ခတ်-ဆေးကု ဘို.တိ.) မိသားစု (ဒေါ်အိန်နီပါ ဒေါ်ကတော့ ဆေးလက်ကတော့ မှန်တာပဲလေ-ဒါပေမဲ့ ရှေ့ကလေးနဲ့ တော့ ပျက်ပျက် ပေါ့လို့.) (ကိဆီပါအုံး)

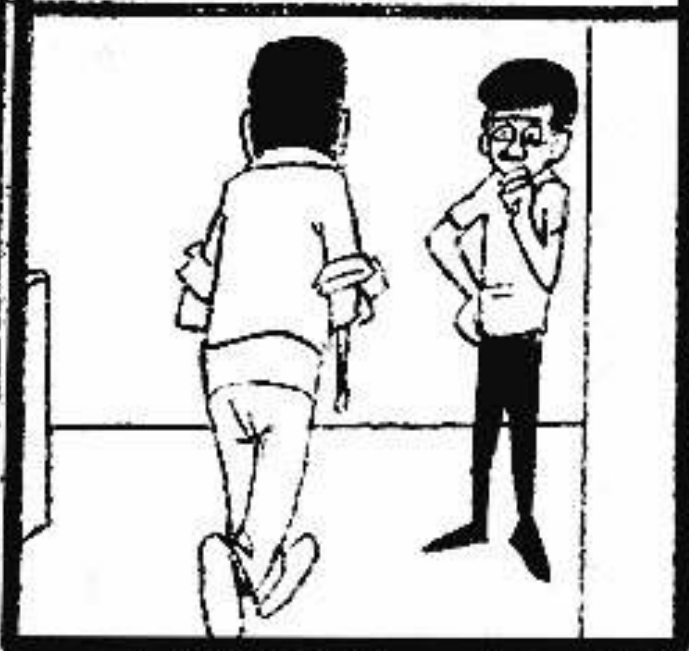
သူ့.ခေါ်သူလည်း မှားလို့မော့ ကိုင်းခေါ်မိသွားတာတော့ တော်များများ...)

(ဒေါ်အိန်နီကို-ကိဒေါက်တို ကျနော် ဆေးတို့ပတ်တို တို့.ယူလျက်ပါမယ်.) နံရံမှ ခါတ်ပျက်ပြီး ကြောင့် မိသားစု ကလေးမင်းအား ဒေါက်တာဟု

(ဒေါ်လေး - ဒီဒဏ်ကလေးဆေး
ထည့်ပေးရုံကိုတော့ ဖြစ်ပါ
လိမ့်မယ် - ငါင်းနော် ၇၇၉
စွက်စကပြန်...)

ငါးမောင်က ပတ်တီး ဂွမ်း
ဆေးတိလေးနှင့် ကော်
ကော်ဆင့် ကိုင်ဆောင်
ပြန်ကြီးကိုပါ ယူလာလိ-

စံရွှေမောင်ကမူပေးပေးဖြင့် - နှစ်ပြန်ကြီး လည်ပင်းတွင်ဆိတ်
လျက်လဲ - ခေါ်ခေါ်က 'မျှ' ခြေသလုံး ပျော်စရာ မိသားစု
မိခင်နဲ့မိခင်အားအဖျား ဆွတ်ပြောလျက် ခြင်းကို စံရွှေမောင်
က 'မျှ' ဆိုသည့်မှာ - ကေအိုကိုဆို လိုသည့် ထင်မှတ်ပြီး

(ကဲ-ကဲ-အမိခြေသလုံးပျံ့စမ်း) ကောသီလနဲ့ သွားရင်(အို)
 ခိုသူကဝင်၍ (ဒေါက်တာ. ဒါကကုမ္ပဏီ သူ. ခြေသလုံး
 မှာ--) (ဟုတ်ပါတယ်လေ-ဒါကြောင့် သူ့ကိုဘဲ ဖိခိုင်း)

(မဟုတ်ဘူး- သူဆိုတာက
 သနားက နဲ့မယ်က အဖျား
 ဆွတ်ပြီး ပြောတာ.....)

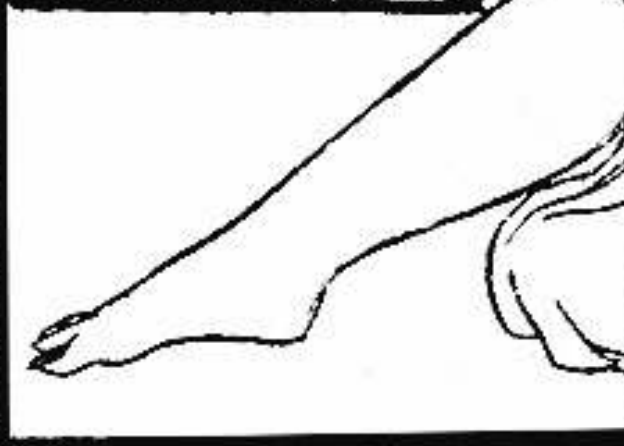
(အဟော်- ကျုပ်က- သူဆိုတာ
 နာမည်က သုံးတာ မှတ်လို့-)

(နေပြီအုံး:ခေါ်ထားကကဒါက
ကုကိ-နဂြာပနဲ့ ခမ်းမယ်)
မိသုအမေး:ပြောကင့် (ဒါက-ဒီ
ကောင့်လုပ်တာနဲ့.ရှောင်ဖို့.
ရှေ့.ဟေ့.ကောင့် -)

စံရွှေမင်းသားတကယ့်ဆ
ရာဝန်မဟုတ်စွာ-သို့နဲ့
ဘာအတွေးအပြောမှမရှိ
မိသုကိမဂြာလှရှ်-မိသု
က-အထိရပ်ပေါ်အောင်ထ
မိကိ အုံးနားအထိ မ
တင်လျှောက်လေသည့်

စံရွှေမင်းရှင်သားတခိုင်းခိုင်း..လက်သလှလည်းတဆတ်ဆတ်
အနားအဆာကင်းရှ်.နို့.နှစ် ရှောင်ဝင်းနေရသော သလုံး
သားကလေးအား ဂျာနယ်ကိစ္စကုတ်ခွင့်လျှောက်ပေးသစ်
ခက်ရိုင်းကိုပင် (တောက်- အဲဒီသစ်ခက်ခွတ်မိလား)
(ဘာလုပ်ဖို့လဲဒေါက်တာ) (ဒါနဲ့ခွတ်မိဖို့ရှိ.ပစ်ချင်လို့.)

ဒါကတော့မိသားစုအား စွမ်းစွမ်းဆောင်ရွက်ပေးဖို့ ပတ်ဝန်းကျင်
 လိုက်နာရမယ်။ မိသားစုက-(ဟင်-ဒါကတော့ကလေး-ဆေးလ
 ထုတ်ပေးပါ။)(ဒါက-မိသားစုလို့အကြောင်း လိုပါတယ်
 လို့ထင်ရတယ်။)

ပတ်ဝန်းကျင်အား ပြန်ပြန်လေ့
 ပြန်လေ့. ကောသလနှင့်
 ငါးမောင်က တပန်း ပန်း
 ဂါးပန်း. မိသားစု ကြိုက်ရုံ

(ကဲ-ဒီတစ်ခါတော့ ကမ္ဘာ မ
 မေ့တော့ဘူး-ဟားဟား)
 (ဒေါက်တာ. ပတ်ဝန်းကျင်လေ့ကျင့်ရန်)

(ကဲနီကတပတ်တီးဘိုး
အ-ဆေးဘိုး---)

(ဒါ ကျန်းဆရာကစေတ
နာ ဆရာပါမဟုတ်- ဒီမျှမက
ရောဂါဗြိုးတွေကတကီ
တောင့်-ဆေးဘိုး မတောင့်
ပါဘူး- အဟို-ဟို--)

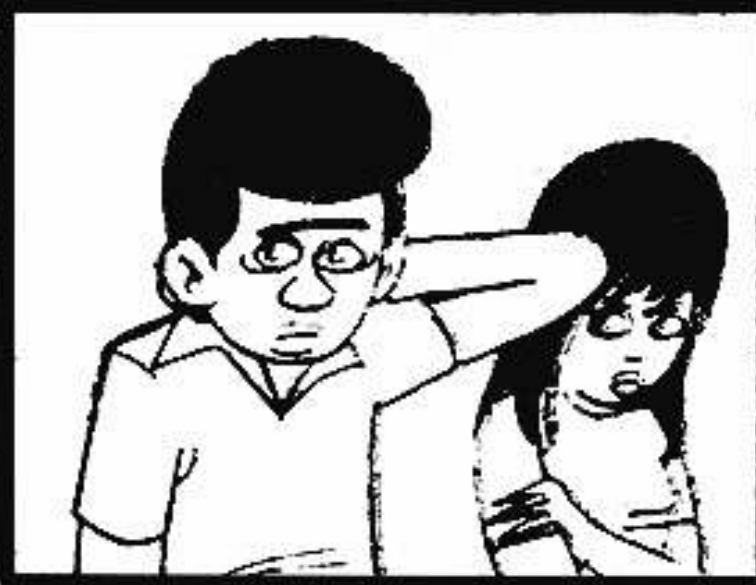
(အဲဒီလို စေတနာ ဆရာဝန်ကိုမှတွေ့ပါမလားလို့မျှ
ခုပေးတယ်. ဝမ်းသာစရာ---) အားလုံးက အံ့သံလားစွာ
ဆိုမှီ. ပြိုင်စွာ လှည့်ကြည့်လို့ကပ်မိကြသေး...

(လျန်ဒါအေး.ဟိုး.လျှံ.
လျှံကဲကဲသံပေးပါဆရာ)

(အက..) စံရွှေမင်းအခက်တွေ့
လေပြီ. သူဆရာဝန်မဟုတ်
ရကား. မသိသေးမှ ပေါ်ထွန်း
မသိမသေး. (ခက်တာ.ဘိ-)

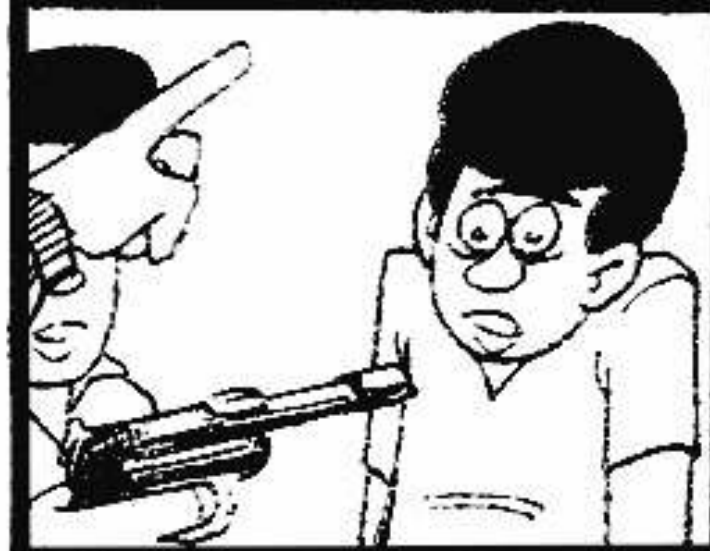

(မခက်ပါနဲ့. ဆရာရယ်. ကျနော်တို့. လျန်ဒါအေးကဲဟာ
ဆရာလျှံကဲကဲမှ ဆေး. သာရာရမှာပါ. လျှံကဲ. ပါ...)
ကောသီနှင့်မိသက (ကဲဒေါက်တာ သတို့. ပန် မယ်-)
(အဲ-အင်း. အင်း.) စံရွှေမင်းမကဲကဲကဲမိသကဆရာမကဲ--

(ပေးက စေတနာဆရာကို ငွေ
ပေးဆောင်ပို့ရမလားလို့ ကံ
ယူစရာ ရှိတဲ့ ဆေးပစ္စည်း
သွားယူ-ကုရမ္မာက ဆေးနဲ့
မှန်ထားတဲ့ ပုလဲ-သွား...)

စံရွှေမင်းနဲ့ ငိုမီးမောင်
အမက အကယ်တန် ပုလဲ
သွားကြလေသည်...

ထိုအခိုက်ဝယ် အပေါက်ဝမှ ယန်ပေးထွက်သွားသူကို
အခန်းထဲရှိ ပုလဲအားလုံး ဘဝံမယုမိလျက် ကြာချေ...
(ကုလီတို့က ဆိုတာ ဂျိမိကြရာပေါ် ဒီထောင့်ထိ
မမာနဲ့ ဆေးကုပြီး ရှင်အခကြေးငွေရမယ်- ဒါကံ)

(အို-တခွဲတော့ရှိတယ်-အသက်ဆုံး-ဂျိုးချင်ကြရင်တော့-
ကျုပ်တို့ ခဏား ပယ်ရှားပေါ့-လေ-ကဲ-ယျာစရာရှိတာ
မရှိမရှိယျာ-အချိန်မရှိဘူး-အားမယ်-လုပ်ကြာ-)

စံရေမင်းတို့ ထင်ရှားမင်းရှာ
ဆေးပစ္စည်းများ ယျာခဲဖို့
ထွက်လာကြသွား--

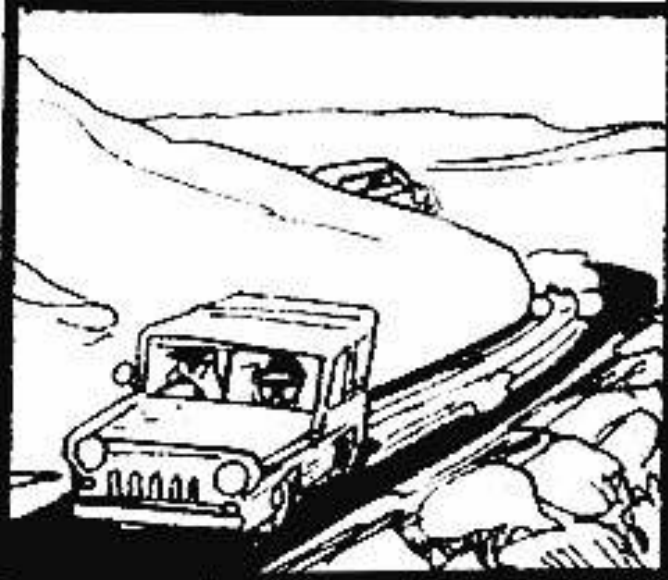
ဖိုးတော့ သူတို့ကို မျက်
မှန်နက်လို့ မျက်နှာဖုံး
တပ်ဆင်သွားအဆုံးမှ
ကြည့်လျှင်မျက်မှန်နက်
ဟူထင်ရတော့လည်းဘာ
တခုမှ မမြင်ကြရ-

(ဟန့် မပျက်စွာကကြ)

သူတို့ ကားပေါ်တက်ရုံရင်
ဖုန်းဝှက် အသံထွက်တယ်
ကားစီးရသည့်- သို့သော်
ဘယ်ရယ်မသိ- ဘာကိုမှ
မမြင်ကြရပါချေ--

စံရုံမင်းတို့ ကားသည် ထင်းရှူးပင် များခြံရံသော အိမ်
ကြီးဆီသို့ ဆီးဝင် အရပ်တွင် - ခပ်လျစ်လျစ် မှနေ၍
မောင်းလိုက်လာသော ကားကလေးသည်- ညင်သာစွာရပ်လိုက်
ပြီး - ခေတ္တအချိန်အခြေကြည့်နေသည်... ထို့နောက်
လက်ဖက်ရည် အတိုင်း ယန်ကွေ့၍ မောင်းထွက်သွားသည်--

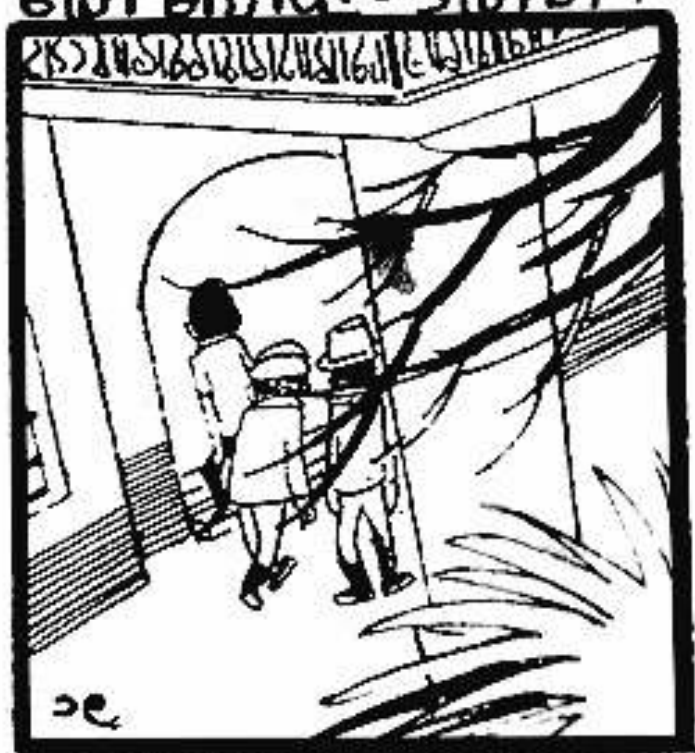

အိမ်ထဲအဝင်၌ ငြိမ်းမောင်းက ဘု.ဘေးမှလျှာအား စံ
 ၆၅ မြင့်အထိနှင့် တိုးတိုးလေးကပ်ဘိ (ဒို့. ပေးလို့
 လွတ်မယ် မထင်ဘူး ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမလဲ ကွာ..)
 စိုင်းလုံက အသံမာမာကြီးဖြင့် (၆၃၇၆၁..)

(၆၃၇၆၁၇၆၁ ပေးပေးလေကွာ)
 ငြိမ်းမောင်းလန့်ဖြတ်ချီ
 (အလကား ရောက်တာပါ..)

(စံလွှာမြင့်ကို စိတ်စိမ်း
 ကြည့်တာ- ဒို့ကောင့်ဘ
 ပေါ်မလို့- အဟိဟိ)

(ဟေ့...တံခါးတွေကိုအား
လုံး ပိတ်ထားလျက်ကြစမ်း)

စံရွှေမြင့်တိုးလျှောက်ရသော
အခန်းမှိုင်းအကျယ်ကြီး
ဟု ခန့်မှန်းရသည့် ဖန်ပုံ
သံမဏိက ပိတ်တင်သံအဖြစ်
အတိုးနားသို့ ယန်ကြား
နေကြရသည်။

အတိုးမျက်မှန်နက်များ ချွတ်လျက်ရသော အခါကတည်းက
ပေါ်တွင် အကဲခတ်နှင့် လိမ့်သော လူကြီး တယောက်
ထိုလူကြီးက (ဒေါက်တာပါသလား...) (ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး)
(ဘယ်သူလဲကွ-) (ဒေါက်တာတော်တော်မင်းပါ--)

(ဒါက ကျုပ်သီတယ်) (အ-အ-)
 ဆရာမကြီးဆို သူ့ရဲ့ဒဏ်
 ကာမာ ယင်းထန်လှသန့်ရှင်း
 အံ့တွင် ခေတ်တော် မှန်ထားခဲ့
 ဖြစ်သန့်- တခါတခါတွင်
 သတိလစ်၍ ပင်ဆွားပေးရ-

စံတွေမင်းက ငြိမ်းမောင်နှင့်
 ပွတ်ပွတ်လှလှတိုင်ပင်
 နိုင်ရန်- (ကဲ-ခင်ဗျားတို့
 အပေါက်ဝမှာစေါင်းနေရင်
 ကျုပ်တို့ မယေးနိုင်ပါဘူး
 ခေတ်တော်ကြီးတွေလဲရှိသေး
 ကဲ- (ကွကြပါ-ဗျား-)

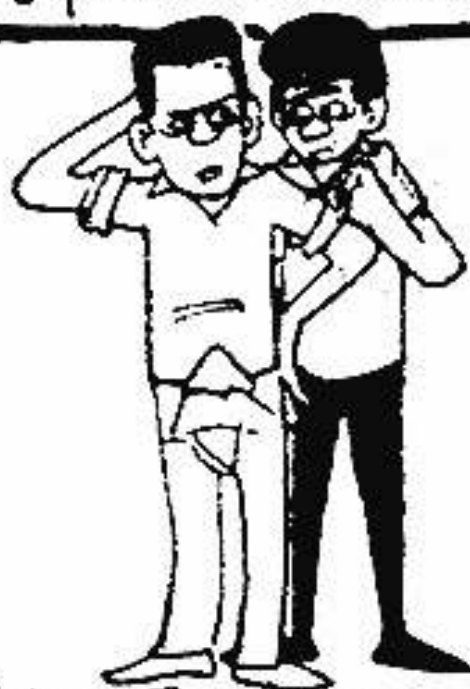
စံတွေမင်းတို့အား ဂုဏ်တိုးတိုးကြည့်၍ ထွက်ခွားကြ သန့်-
 (ငြိမ်းမောင် မင်းကို ငါ့ပြောချင် ခေတ်ကလေး-ပျိုကောင်
 တွေရှိနေလို့ အောင်နေရတာ-) (ဘယ်-ဒီမျိုးကြီး
 အကြောင်း တွေလား- မင်းက ဘယ်လို ထင်လို့လဲ-)

စံရွှေမင်းမောင်လေး (စိတ်စိတ်
ချပါ- ဆရာကြီးရှာ...)

ဒေါ်မောင်အေး (ကြားတယ်
ဟုတ်လားဟေ့ကောင်...)
(ကြားပါတယ်- သက်သက်
ကြိုက်ဝင်တာဘဲ... ဟင်း...)

(ဒီတော့ ဒေါ်လွတ်လမ်းကို ဖတ်တိုက်နည်းနဲ့ ရှာ မှတ်မယ်)
စံရွှေမင်းမောင် ဆရာကြီးဆိုသူအား စစ်ဆေးကြည့်ရအောင်
ပြော ဆေးထိုးပေးလေသည်- (ကဲ- လှန်ကွာ...)

(မိုးရေတွေပါကွ. ကိစ္စမရှိပါဘူး.) ဝံ့စွေမင်းက အကြီး
အကျယ် ဝမ်းစားဟန်ဖြင့် လမ်းလျှောက်နေရာမှစုတ္တ
ရက် စိုင်းလျက် : ရှိ. : ကန့် လမ်းဆေးလျက်သွား-

(ဒါကတော့ အတော်ကြီးပင်ပဲနဲ့
နေတယ်. အသံကိုထိခိုက်ခွာ
ပုံရတယ်လေ အပေမ. ကျုပ်
အစွမ်းကုန်ကြိုးစား မှာပါ-
ခက်တာက. ကျုပ်ဆီမှာအလို့
အပ်ဆုံးဆေးတမျိုးပါမလားလို့
အခက်တွေ့နေတယ်. ပါ-)

(စကားတိုတိုပြောပါ-
ကျုပ်တို့ ဘာလုပ်ပေး
ရမှာလဲ-- ကဆိ.)

(ကျုပ်-ဒီဆေးကို အိမ်ပုန်
ယူကုမလား) ဆိုးလျက်
(မဆိပ်ခိုင်းတာ) (ဒီဆေး
ဘယ်နှယ်လုပ်ကုမလဲ)

(ဒီလိုလုပ်- ဒီဆေးတိုပေး
ကျုပ်-ဆိုင်တွေမှာအဝယ်
ခိုင်းပေးမယ်-ဖြစ်ကုလား)

(အက-သိတိဖြစ်တာပေါ့-ဆေးကုဘို့သာအရေးကြီးတာပဲ)
ဝံ့စွဲမင်းက-သူတို့-ထံမှလူတစ်ယောက်အပြင်ထွက်ပြီး
တစ်ယောက်အတွက် တိုက်ခိုက်ရသကဲ့သို့မသိဟုတွက်သင့်.

စိုးလုံက- သူ့လျှပ်စစ်ယောက်ကို (မြို့ထဲ ဆိုင်တွေမှာ
ဒီဆေးကို ဂုဏ်အင်ဂျင်နာဝယ်ခဲ့... သွား) အခန်းထဲ
စိုးလုံနှင့် အသေကောင်တစ်ယောက် ဖော်နေသော လျှပ်စစ်
ကျန်ခဲ့သည်မို့- စံစွမ်းအားတက်သွား လေသည်-

သို့သော်- စိုးလုံနားတွင်ကား
မိမိနှင့် လျှပ်စစ်တိုက်ကောင်
ထပ်ရောက်လာ၍ (အလျှို့)

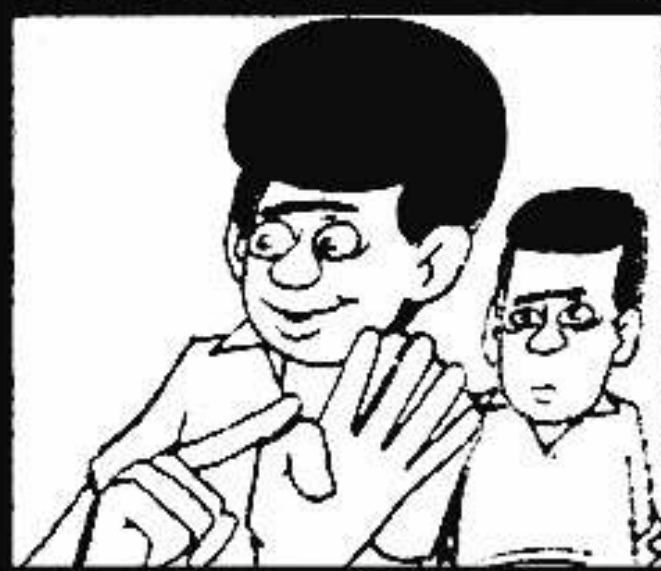
(ဟော့ကောင်နားမှာဆိုတ
ယိုးစမ်းမှပေါ့ မင်းဟာက)
(အေး-ဟေး- ပျံ့နှံ့ကောင်
ယန်မလာခင်တွယ်ဘို့
စိတ်ကျားနေတာနဲ့...)

(အဟမ်း-ဦးစိုင်းလုံလဲ ဆ
ရာဟေးအတွက် စိတ်ပျ
နေတယ် မှတ်တယ် ဟိုဟ
စိတ်ချနေစမ်း ပါဗျာ--)

(ဒီမှာ အခုလို့ကြိတ်က
ပေးခဲရတာ မီး ကျပ်ဆင်
ဝန်ခက်တမ်းမှာ ဒါဟာ
လေးကြိမ်မြောက်ပဲ-
လေးကြိမ်မြောက်ပဲ-ဟိုဟို)

(ဒါကြောင့်လဲ-အစိုးရလခစားမလုပ်တာ ပေါ့ဗျာ-ဦးစိုင်း
လုံစဉ်းစားကြည့်ပေါ့ ဟင်းဟင်းအော်ဒါနဲ့ ရှေ့လို့မ္ဗွာ
လေးများရှိရင် မစပါဗျာ-) စိုင်းလုံ အသွင်ကစံနေ့မှ
ပေါ်တွင် ယုံကြည်ချင်ပုံရလာလည် (အား-ရပါတယ်-)

(ငြိမ်းမောင် - ဒို့့. ကြံရည်ဆိုင်မှာ သက်နိတ်ကလေးက
 ဗဟန်း ထွန်းဒေါ်တို့နဲ့ တွေ့ကြုံတာ မှတ်မိသေးလား
 အဲဒါလေးတော့, မေ. ယစ်လို့ မဖတ်ဖူးကုန်နော့ -)

ထိုစကားကို - စိုင်းလုံတို့ဘယ်
 လို့မှ မရှိပါမိနိုင်

ငြိမ်းမောင်ကတော့ ဆိုလို့
 သောအခါပျိုယ်ကို ပိုင်နိုင်စွာ
 သိရှိနားလည်လိုက်လေသည်
 ကြံရည်ဆိုင်နဲ့ ထွန်းဒေါ်
 တို့အား လိမ္မော်ရည်ပုလင်း
 ဖြင့်, သူတို့ ဆုမွန်ကြွား
 သည် မဟုတ် လော့.

ယူ-အွလိမ္မော်ပုလင်းကို
 အားကိုးရမည်ဖြစ်ကြောင်း
 ငြိမ်းမောင်နားလည်ပါသည်

လက်နက်သမားနှစ်ဦးကို
 ပုလင်းဖြင့် ယှဉ်ယှဉ်ရမည်
 မှာ - စွန့်စားမှုကြီးဖြစ်ပေ
 သည် - သို့သော် ကိုယ်ရေး
 ကြံ့ကြံ့မို့ - သက်လုံကောင်း
 ရပေတော့မည်

